

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Motuk

w sprawie **R. N. i A. S.**

oskarżonych o czyn z art. 278 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 13 czerwca 2024 r.

wniosku Sądu Rejonowego w Toruniu

zawartego w postanowieniu z dnia 30 kwietnia 2024 r., sygn. akt II K 555/22

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę o sygn. akt II K 555/22 do rozpoznania innemu
sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Świeciu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2024 r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie o sygn. akt II K 555/22, wystąpił w trybie art. 37 § 1 k.p.k. do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

W części motywacyjnej rzeczzonej inicjatywy wnioskodawca wskazał, że R. N. i A. S. zostali oskarżeni o czyn z art. 278 § 1 k.k., popełniony na szkodę Sądu Rejonowego w Toruniu, który obecnie wstąpił do sprawy w charakterze oskarżyciela posiłkowego i ustanowił pełnomocnika. W tej sytuacji – w ocenie

wnioskodawcy – orzekanie w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonych przez Sąd Rejonowy w Toruniu, który stał się stroną przedmiotowego postępowania, mogłoby godzić w dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 37 § 1 k.p.k., Sąd Najwyższy może z inicjatywy właściwego sądu lub na wniosek prokuratora przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jeżeli wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Przepis ten, statuując wyjątek od reguły rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy, nie podlega interpretacji rozszerzającej. Nie każda zatem okoliczność może skutkować ewentualnym przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Za taką uznać należy sytuację, w której postronny i niezainteresowany sposobem rozstrzygnięcia danej sprawy obserwator procesu, może powziąć podejrzenia co do braku bezstronności sądu właściwego w rozpoznaniu tej sprawy. Ocenę wystąpienia przesłanki z art. 37 k.p.k. powinny jednak determinować realia konkretnego przypadku.

W ocenie Sądu Najwyższego, opisany wyżej przypadek zachodzi w niniejszej sprawie. Uznać bowiem należy, że rozpoznanie kwestii odpowiedzialności karnej R. N. i A. S. przez Sąd Rejonowy w Toruniu, który został pokrzywdzony czynem objętym aktem oskarżenia i jednocześnie – w toku postępowania jurysdykcyjnego – stał się stroną procesu karnego, może rodzić tak po stronie samych oskarżonych, jak też innych obserwatorów funkcjonowania wymiaru sprawiedliwości, określone wątpliwości co do gwarancji prawidłowego procedowania. Choć nie sposób suponować, że na rozstrzygnięcie rzeczowej sprawy wpływ miałyby kryteria pozamerytoryczne, to należy mieć na względzie, że odbiór społeczny często wymyka się ocenom racjonalnym, które w nakreślonych wyżej realiach mogłyby determinować przekonanie o stronniczym nastawieniu sądu wnioskującego. Zaaprobowanie tej sytuacji godziłoby w dobro wymiaru sprawiedliwości, bowiem podawałoby w wątpliwość naturalne i normatywnie uzasadnione oczekiwanie, że postępowanie odwoławcze zostanie prowadzone bezstronnie, wnikliwie i sprawnie.

Powyższe implikowało rozstrzygnięcie uwzględniające przedstawiony wniosek, dlatego Sąd Najwyższy przekazał przedmiotową sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu, pozostającemu w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w Bydgoszczy.

Z tych względów orzeczono jak w postanowieniu.

[J.J.]

[ms]